

#4310
627

Kaste-Abits.

Eilmeieks õpimieks.

Vapset:

Enne kui aiatmist
Kodu peab nõbedast
Kirjalikud lätte õpima
Sajandisnad vitta jätma
Eiis on loolits kerge elu
Kooli toeb lapsel palju tulu.

Karwas

Trükitud E. M. Bronzborfi raamatutrukikuse kulusiga

Laste-Abits.

Elimeieks õpimeieks.

I. Trüki tähed.

a b d e g h i j k l m n

o p r s t u w ä õ ö ü f

A B D E G H

I K L M N O

P R S T U W

Ä Ö Ü Õ

Lapse õpetajale.

Uuem lapse lugema ja kirjutama õpetuse viis paneb õpetajale pühaks kohustuseks südame peale — lapsele oegamise, järk järvalt; jälgelt ja arusaadavalt kõiki kirja õppuse mätlisiid lähte õpetada.

Kõik emafüüaanlijed leelutamised ja pehmealelijed lugutamised saagu kohe eemale heidetud; laps peab hakatust tegeema kergemalt raskemale.

Kunagi ei ole soovitanud et õppija terve lehetülje üle uhaaks, see juures aga sealt ühegi tähe diget kála ára ei omandaks; ei õppijale püütagu iga tähe kuju, vorm meelde wajutada, nii et ta teda, üksteisid káid kus náhes, kohe ára tunneld.

Ja nii mintagu ifla tähestikuga edasi, kuni kirjutustähestiku ja salmide ára õppimiseni.

„Easte Habits“ tahab eñimesi astmeid õppijale lapsele látte náidata, eñimeselid juhndöörilid olla tähestiku, sõnade, salmide jne. õppimiselid — tema järele tulewad juba lugemise raamatud kápile wõtta.

2. Silbid ja laused.

a e o i — a e o i.

ae, oe, ai, oi, ei, — ae, oe, ai, oi, ei.

---

u ü õ ä — u ü õ ä.

ui, üa, õe, äe — ui, üa, õe, äe.

---

n m õ w — n m õ w.

ni, mi, õõ, wa, — ni, mi, õõ, wa.

---

r l t h — r l t h.

ri, li, tu, ha — ri, li, tu, ha.

---

k p f d — k p f d.

ka, pa, fa, di, — ka, pa, sa, di.

oi, ai, ni-na, mi-na.

oi — mina.

j b g s — j b g s.

ja, ba, do, s, — ja, ba, do, s.

f — f.

Fri-drik.

li-na, lu-gu, la-na, la-na, lo-du, lu-lu,
 ta-ha, ti-na, te-ma, tu-ba, ha-gu, pa-da,
 po-ri, pu-hu, id-de, nu-ga, ta-lu, ja-hu,
 ja-nu, ju-ba, si-ga, ju-ur, af-te, ar-ta,
 dh-tu, dh-lu, uh-te,

tema, tuba, luba.

paha, pori.

mina, fina, lina, kana, kala, tina, tuba,
pada, pori, tõde, talu, jahu, suur, ära,
õhtu, õhtu, üksi.

õhtu — õhk.

lammas, oinas, hobune.

3. Kirja tähed.

a b c d e f g h i j k l
 m n o p r s t u v ä
 õ ö ü f.

A B C D E F G H I J
 K L M N O P Q R
 S T U V Ä Ö Ü F.

Millal maksan?

Millal maksan meeme wæwa
 Õea ema piima wæwa —

Kahel kiel kiigutuse
 Suu juures jututuse?
 Rahwa laul.

A a, O o, Ö ö.

Aana mulle. Osta mulle. Öö tuleb.

Annale osteti aabits.

U u, Ü ü, N n.

Uus tuba. Üks hea laps. Noorus on

ilus aeg. Nõu aitab enam kui jõud.

Unustab hoidja, tabab püüdja.

M m, L l, Ö ö.

Meie mets. Lumi sulab. Öhtu õht.

Öhtu õhud jõudvad.

S s, Ä ä, J i.

Salme on hea laps. Ära usu hundi juttu.

Isa tuleb linnast, toob uue pildi aabitsa.

Eaaniga sõitfin ma sõhimal.

H h, K k, T t.

Hea sõna võidab võera wõe. Kodu ilus
elada. Toomas on Tõnu wend. Kuidas
kõli, nõnda wili. Kuidas iõõ, nõnda pass.

R r, I i, B b.

Rõem ja turptus taljilwoennad. Sumal näeb
kui on pime. Baiseli järw on Siberimaal.
Rahu lasutab waen kantab.

W w, E e, G g.

Wõlg on wõera omia. Elsa on hea laps.
Gustaw kõib koolis.
Warane pühib nokka, hiline saputab tiibu.

D d, P p, F f.

Marwan jägi. Peeter on Pärtli wend.
 Fählmann oli tohter ja Gestikirjamees.
 Kes otsib see leiab. Suur tüft ajab suu
 lõhki. Ülekohus ei seija kotis. Kuidas
 töö nii palt. Kõik pole kuld, mis hõlgab.

Inimene mõtleb, Sumal juhatab.

Ei ilu panda pabaje, tenadusta katelasse.

Perekond.

(Loote älestirjutamiselt).

Minul on isa ja ema. Ma olen nende tütar. Meil on ka Muri, aga see ei läi meie perekonda; ka Muril on üks poega.

Meie elame maal. Siin on ilus elada — suvel laulavad linnud ja lendavad liblikad.

Minu isal on hobune, emal lehm ja lambad. Isa kinnab hobusega, ema joodab ja sööb Punnikut ja lambaid.

Talvel oleme soojas toas. Isa teeb puutööd, ämbrid ja kappasid, ema tekitab villast ja linast lõnga, loob kangast ja sööb lehma kes piima annab; ka maaille Päitjule annab ta piima juua.

Mulle läbi isa linna Abitja ja ma loen sellest juba mis wuxinal.

Luba.

Meie kõik elame toas. Meie toal on neli seina, lagi ja põrand. Seintes on uks ja aknad. Ühest käime tuppa ja toast wälja. Üknadest paistab päikese valgus tuppa. Toas on meil majariistad nii kui: pingid, toolid, lauad, laudid, woodid, ja muud. Laua pealt sööme. Laua peal seisawad kaljakapp ja lamp. Kapis on riided, linnud, westid, püksid, palitud, kübarad, mütsid ja muud. Toanurgas on ahi. Kui külm ilm on, siis kütame ahju; ahjus küpsutame ka leiba. Kütmine algab ilta sügisel, külmal ajal ja lõpeb kewadel, kui ilmad jälle soojemaks lähewad.

A. B.

5. Salmid ja walmid.

Laula!

Laula, laula inrkene,
 Liigu, linnu keelekene,
 Mõisgu marja meelekene,
 Tulle, iadamekene!

Kui laad siiski walta olla,
 Kui laad alla musta mulla,
 Walge laudade wahella,
 Kena kirstu keskeffa!

Kuldne õhtu päike.

Kuldne õhtu päike
 Flus oled sa —
 Ei ma linnu läike
 Tial unusta.

Noorelt olen waatnud
 Sind hea meelega —
 See mind kihutanud
 Wagait elama.

Nüüd, kui heidan woodi
 Mõtlen weel iu peal —
 Täida minu footol;
 Kaitse mind selle õõst! —
 F. K.

Kuuie puu.
 (Jõulu laulute).

Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu,
 Kui haljad on iu oklad
 Ei mitte üksi suwe aal
 Wald tahwel ka liin külmal maal
 Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu
 Kui haljad on iu oklad!

Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu
 Sa oled melle armas —
 Sind jõuluks meiasit tuuakse
 Ja käänlad külge pannakse
 Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu
 Sa oled melle armas!

Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu
 Su külges jõulu kingid —
 Su hillgaw walgus rõõmustab
 Meil taewast meelde tuletab
 Oh kuuse puu
 Oh kuuse puu
 Sa rõemu meisse kingid!

R. H.

Õpi!

„Juku, tule siia!“ hüüdis ema. „Säh, siin on sulle uus raamat. Võta ja loe. Jätkõi linnalt!“

Juku tuli ema juurde. Ema andis talle raamatu kätte. Juku vaatis raamatuste, pani selle laua peale ja vastas: „Ei ema, mina siit midagi ei oska!“

„Aga katsu ommeti! Kõik asi on esiti raske. Vaata ega puu ühe laastuga maha kuku!“

Ja Juku võttis raamatu, uue „Laste aabilla“ vaatas, vaatas — luges esite ühe sõna, siis teise sõna, kolmanda ja nii edasi. Lugeses ja tähti kokku meerides läks ta

näost punaseks kui wähk. Ta luges kirik-
laule, mõttelalmid, laulukesed ja jutukesed
läbi, ja kuidas ei tunne me sellest rõemu?

Jänese õhklamine.

Oh kui raske on mu päewad;
Seda õhtil mu wennad näewad.
Mind kui lindu pääetasse,
Sagebasi' ta müketasse.
Täna sai mind jääger wäha,
Püüdis mulle tüli teha;
Ütles: „Hurdad winge sinna!
Jänese kargab sinna, äänna;
Rahk ja pea saab teile antud,
Piha, see saab mõisa kantud!“
Kui ma kuuljin seda juttu,
Kargasin siis dige ruttu;
Tõhtsin end küll ära peita,
Kaevad hoopis tauge' l jätta.
Siiski nad mind kinni wõtsid,
Jäagri juurde jälle wõtsid.
Kui mind jäagri juurde toodi,
Sadulasse warsti poodi;
Wõltsi mõisaherra ette;
Pärasit anti koka lätte. —
Keil ma koka palusin,
Galedasti hulusin:
„Armas kott, ja raswamott!
Jäager on nüi kott kui kott!
Wõlts ta hurdad hulluks jääda,
Rahwas teda wälja naerda!
Ma ei ole paha tein'd —
Draffel küll olen käin'd,

Saawa oksi näinud,
 Metsa nõnda harinud."

Viimaks sündis suurem häda,
 Sest et toll ei kuulnud seda;
 Boos mind üles varna oisa.
 Naša, see ta wislas metsa.
 Kui ta minu nahka üllgis,
 Tuhat tulist mõlja sülgis.
 Pärast praewärda pani,
 Kõpsetas mind nii kui anti.
 Pandi tina-waagna peale;
 Kuulsin lord weel jäätgri heale:
 „Jänes lona peale tooge,
 Olut tema termiks jooge!"

G. B. Freundlich.

Kaks sikku.

Ida kiffa purde peal juhtusiwad kaks
 sikku wastastikku. „Eest ära!“ hüüdis eli-
 mene.

„Mis ta kisendad? Tee pealt kõrtwale!“
 käratfes teine.

„Mina olin enne silla peal ja sellepärast
 kaffu sina eest ära saada!“ kinnitas esimene.

„Oled sa arust ära! Mina olen wanem
 kui sina ja peaksin sulle teed andma? Ei
 iialgil!“ tõendas teine.

Nõnda teine teise käest teed nõudes,
 saiwad nad wihaseks ja hakkasiwad teine
 teisele oma tubli sarwedega, kuklasle taguma.

Kangelt poksimiselt pürutatud, libilefiwad nad mõlemad pürde pealt jökke. Seal wee sees puristafiwad nad kounis kaua; jõudfiwad oga weel waewalt eluga kaldale.

Nii juhtub ikka neile kes tühja asja pärast jõnni ajawad.

Starja poisj.

Rena teja nurme keskel

Rõnnib tarja poisjite,

Rõnnib lamba tarja ümber

Soiab lambaid hoolfaste.

Nahul lambad rohju maitfiwad

Talleg tõrwal tantfiwad.

Linnaud ümber teerit lendfiwad

Pilled läigitawad maad.

Udu hõistab õite õhul

Reerutelles kõrgele —

Udu lõdrituse jella

Laulab ühäd ja tarjane.

(Dr. M. Beste).

Hommik.

Kukk laulab. Tedre kudrutab. Hobuled hirnuwad. Pimedus hakkab lõpema. Taewa-tähed lähewad tumedamaks. Hommikupoolne taewalerrw lõõb punetama. Kaugelt metfa

tagant tõuseb päikene üles. Paks udu la-
 sub madala maakohtade peal. Kõik õhised
 elukad ruffawad oma peidu urgastesse kol-
 gastesse warjule. Rebane waritleb, wõlta pii-
 ludes põela taga. Ta pääaks nii suure hea-
 meelega mõne kana kinni ja pistaks mokka.
 Eemal rohu puhmas lehib jänes. Keri läheb
 wäljale ja hirmutab mõlemad waritsejad, oma
 krapide ja kellode kõlinaga, plehku. —

Ilamaa.

Mu Ilamaa, mu õnn ja rõõm
 Kui kaunis oled isaa,

Ei leia mina ilal teal.
 See luure laia ilwa peal,

Mis mul nii armas oleks teal.
 Kui sa mu ilamaa! —

Sa oled miks ju lännitand
 Ja üles kaswatand,

Sind tänan mina alati
 Ja jäen sul truwiiks surmani

Mul kõige armiam oled isaa
 Mu kallis ilamaa!

Su üle Jumal walwaku
 Mu kallis ilamaa,

Ta olgu sinu kaitseja
 Ja wõtku rohkest õnnista

Mis ilal erte wõtad, isaa
 Mu kallis ilamaa!

Meri.

Wäikene Piina läts oma wanematega
 eftimeft torba mere äärde.

Wanemad lastsid teda eeli minna.

Piina tiperbas oma wäikeste jalake-
 tega kuni meelogu ääreni.

Seal jäi järsku seisma, kohkudes ta-
 ganes tagasi, löi kakeft wastamisi ja
 ütles:

„Ah kui suur wonn!“

Kuni siamaani oli Piina kõige roh-
 kem wett üheskoos wannis näinud. Selle-
 pärast ta ka ära kohkudes wanni meelde
 tuletas, kus kodu julemas käis.

Meri on suur ja sügaw.

Nii suur et ühel kaldal olles teist
 kallast mitte nägema ei wata.

Ja mete Soome meri, Soomelahe,
 on ühegi wonnitaoline: üksots algab Tallin-

nast ja lõpeb Petrogradini, kuna Narwa kohalt otsekõrge üle mere Soomemaa, kes Eestimaaega naabruses ja selle rahwad ka eesilastega sugulased, wastu seisab.

Eestimaa ja Soomemaa on wennaõ rahwastega, eeslaste ja soomlastega läidetud. Nad on rahulised põldu harivad töörahwad.

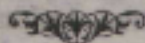
Soomelaht ehk wänu, kuida teda kut-
sutakse, on wäga meeldiwa kallastega.

Sia on palju suwituskohasid aju-
tatud; nagu Narwa Jõesuu, Mereküla,
Uudria, Sillamägi, Kannuka jne.

Kaugelt Wenemaalt sõidawad iga
suwi palju saksa stia merewette, suwitama.

Ja kui hea on suwiti meres supelda
— peab aga selle juures ettewaatama, et
mitte laugele minna — sest siis wõib ka
ära uppuda.

Sell suwel läheme tõesti kõik wäike-
sed natukejeks ajaks oma Soome wäina —
merewette — eiks ja? — E. S.

K a s k.

Üks kass meil kaswab õues
Just maja ukse ees,
See oli lapse pühwes
Mu ainus seltsimees:

Ta kandis veilu warju
 Ta mahi mind kosuias
 Ta kohin sagebaste
 Mu südaui johutab.

Kui suureks sain siis pidin

Ma kodust lahkuma,
 Ma tahtsin wiimast korda
 Te warju istuda:
 Ta lehed kahisejid
 Kui lausuks jalaja
 Jäe sõber kodumaaie
 Siin leiad rahu ja

Näid olen kangel ära

Ja mända waewa näind
 Ja mäni tallis leotus
 Du mulle tühja läind
 Ei kate kohin taha
 Mu meelest kaduda
 Kui kostaks minu tõrwa
 „Siit leiad rahu ja“

R. M.

Juku ja Eilja.

Marwa raudtee mahil oli kaks last —
 üks Juku ja teine Eilja. Lapsed armas-
 ta, id alati raudteeliiril wäikeste liwikestega
 mängiba ja nendega kewabel kraawides
 olewasse wette sulpsu wisata.

Heäraniš sosjol, päikese päistisel
 ilmäl ei jõudnud neid wiiski wägi kinni
 pidada; olgugi et isa ema neid alati tee-

loftid — sest kui tergesti ei võiks nad raudteel rongide alla jääda.

Jälle oli lena ümaste ja meie wäikesed raudteel mängimas.

Juku loopis sulpsu, kuna Liisa roobaste wahel istus ja litoga mängides laulufest forutas.

Kumbki nendest ei pannud lähenewad raudtee rongi tähele.

Ja rong ei märkanud ka neid sügugi, sest tee oli tõweril ja tulel alla mäge . . .

Juku oli siiski rongi õhtamist kuulnud. Ta tõttas detselele oppi — aga libised ja kuffus roobaste wahele pilali! Seede olbi rongi pealt nähtud — anti häda wiletsid — püüti rongi seisuma panna — aga ei õnni: raudteerong tuleb ikka edasi!

Juku roomas õe poole ja tõmbas selle roobaste wahele pilali. Ja see oligi wiimane abinõu — sest teisel silmapilgul läks rong sõrisedes üle nende peade edasi. —

Wopsed pääsivad eluga, kuid aga isa läest witsu, et rongi ei nõinud ja sellest ajast ei usalda nad millalgi enam raudtee roobastewahetele istuma jääda.

„Ega teiegi seda ei tee?“ Ies seda — „ei — ega?“

Marjane.

Ma olen wõike Marjane
 Mul loodub laulja keel,
 Sest laulan nii kui lõulke
 Ja rõemus minu meel.

Kui waatan taewa älesse,
 Siis tuleb meelbe ser,
 Et seal üks hea Marjane
 Ma tema tallele.

Sind laulis taewa Marjane
 Ma tänan südamest,
 Et hoiad laitsed, helbeste
 Wind, oma tallelest.

(M. Kõrber).

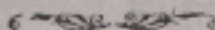
Wacselajse õhhamine.

Oh mina waene warrelene
 Warjamata wõsulene —
 Ilma kõigist — inimene
 Kuha afua õhtule?

Juba ammust, ammust ajast
 Oter ilma isata —
 Enast hellast armastajast
 Legi surm mind lahsti la. —

Wastelaste Jsa taewas
 Tule mulle toets Sa —
 Wuidu murrab mind mu waewas
 Wure maha — armuta.

(Dr. K. H. Hermann).

Õhtu laul.

Õdta sama tiirva alla
Wind, mu helde Fresule!

Minu peale armast wala
Dana waimu rohkesti

Ole fina minuga
Kui ma lähen hingama.

L i s a.

Jumala kümme käsku.

(ära trükk „Katekismusest“).

Esimene lüht.

Mina olen Island, minu Jumal Sull ei pea mitte telli Jumalaid olema minu kõrwal.

Mis see on?

Meie peame Jumalad üle kõige asjade kartma, armastama ja Tema peale lootma.

Teine lüht.

Sina ei pea mitte Jumala oma Islanda nime ilma asjata luhu wõtma, sest Island ei jätta teda mitte nuhtlemata, kes tema nime kurjaste pruugib.

Mis see on?

Meie peame Jumalad kartma ja armastama, et meie tema nime juures mitte ei nea, ei wanna ei laulu, ei walefa ega peta; waid et meie teda kõige häda sees appi hüiame, palume, kiidame ja täname.

Kolmas lüht.

Sina pead puhtapäewa pühitsema.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie jutlust ja Jumala lõna ei põlga; waid et meie teda pühaks peame, heal meelel kuuleme ja õpime.

Meeljas käsk.

Sina pead oma isa ja ema austama, et lina käsi hästi käib ja lina kaua elada maa peal.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie oma wanemaid ja ilandaid ei põlga ega wihasta, waid et meie neid austame, teenime, nende lõna kuuleme ja neid armaks ja kalliks peame.

Mees käsk.

Sina ei pea mitte tapma.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie oma ligemise ihule ühtegi kahju ega kurja ei tee; waid et meie teda aitame ja temale head teeme kõige wu häda sees.

Õunese käsk.

Sina ei pea mitte abiema õru rikkuma.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie kalinaste ja puhtaste elame kõnede ja tegude sees; ja et iga üks peab oma abikaalat armastama ja auustama.

Seitsmes häik.

Sina ei pea mitte warastama.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie oma ligemise raha ehk wara ei wõta, ei kawala kauba, ega petisile tööga eneste poole ei kisu; waid et meie tema wara ja peatoidult aitame kaswatada ja hoida.

Kaheksas käik.

Sina ei pea mitte ülekohut turnistama oma ligemise wastu

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie oma ligemise peale mitte kawalaste ei waleta, teda mitte ei petta, keelit ei pekka ega kurje kõneleid tema peale ei tusta, waid et meie tema eest kostame, kõik head temalt kõneleme ja kõik asjad heaks kääname

Üheksas täik

Sina ei pea mitte himustama oma ligemise koda.

Mis see on?

Meie peame Jumalat kartma ja armastama, et meie oma ligemise pärandust ehk koda kawalusega ei püüa, ega õiguse nimel enese poole ei kisu; waid et meie teda aitame et tema seda enesel wõiks pidada.

Stimmes köft.

Sina ei pea mitte himustama oma ligemise naist, lulaist, ümmartajat, weikleid ega maad, mis tema päralt on.

Mis see on?

Meie peame lumalat kartma ja armastama, et meie oma ligemise naist, peret ega weikleid ära ei awatele, ega wägise ei wõlta waid et meie neid maanilleme, et nemad paigale jäewad ja teewad, mis nende kohus on.

Mis ütleb nüüd Jumal kõigist neist: sinatjist käskudest.

Tema ütleb nõnda: Mina isand, sinu Jumal, olen püha wiisaga Jumal, kes wane-mate patud nuhtleb laste kätte kolmandamalt ja neljandamalt põlweist saadik, kes mind wihkawad; aga neile, kes mind armastawad ja minu käiud peawad, teen mina head tuhandeid põlweist saadik.

Mis see on?

Jumal ähwardab nuhelda kõiki, kes neist sinatjist käskudest üle astuwad; sellepärast peame meie tema wiha kartma ja ei mitte nendefinallele käskude wastu tegema. Aga tema tõulab armu ja kõik head kõigile, kes need käiud peawad, sellepärast peame meie teda ka armastama, tema peale lootma ja heameelega tema käsku mädda tegema.

Kirja märgid.

, **Pomma**; natuke kinnipidada. ; **femi-**
folon; rohkem kinnipidada. : **folon**; näitus
 semärk. . **punkt**; lühke lõpp. ? **lõpemisemärk**.
 † **hüümisemärk**. „ **joonemärk** algul ; * **jutumärk**
 lõpul. — ( ) **klambrid**, kui jutustuses wahel
 saab kirjutud. — . = **ühendamise märk**. —
 — **mõilemise märk**. — * **tähenduse ehl tähenduse**
märk. — † **surma märk**. — * **lustutamise märk**.
 § **paragrahv**.

Radina keele tähed.

Aa Bb Cc Ch ch Dd Ee Ff

aa bb cc ch ch dd ee ff

Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn

gg hh ii jj kk ll mm nn

Oo Pp Rr Ss Tt Uu Vv Ww

oo pp rr ss tt uu vv ww

Xx Yy Zz Ää Öö Üü

xx yy zz ää öö üü

Wene keele tähed.

Аа Бб Вв Гг Дд Ее Жж
 a be we ge de e ſche

Зз Ии Ыы Йй Кк Лл Мм
 ſe i i i-ſtraatſoi la el ent

Нн Оо Пп Рр Сс Тт Уу
 en o pe et eſſ te u

Фф Хх Цц Чч Шш Щщ
 ehw hha ſe tſche ſcha ſchitſha

Ъъ Ыы Ъъ Ээ Юю
 jerr jerrō jerrj jätj e ju

Яя Өө Vv.
 ja wſita jſchitſa

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0.

Kirjutus tähed.

Aa Bb Cc Dd Ee
 Mm Nn Oo Pp Qq
 Rr Ss Tt Uu Vv
 Ww Xx Yy Zz
 Aa Bb Cc Dd Ee

1, 2, 3, 4, 5, 6.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 0.

Hammiku laul.

Wiit: Jumal maa ja taeva looja.
 Sinu nimel ärkan üles,
 Sulle laulan kiitust ka:
 Ranna mind jee päeval süles,
 Duniata mind armuga.
 Sina minu Zesule,
 Mina Sinu lapinlel
 (Kõrber).

Üks kord üks.

1 ferd	1 on	1	5 ferd	1 on	5	8 ferd	1 on	8
2	— 1	— 2	5	— 2	— 10	8	— 2	— 16
2	— 2	— 4	5	— 3	— 15	8	— 3	— 24
2	— 3	— 6	5	— 4	— 20	8	— 4	— 32
2	— 4	— 8	5	— 5	— 25	8	— 5	— 40
2	— 5	— 10	5	— 6	— 30	8	— 6	— 48
2	— 6	— 12	5	— 7	— 35	8	— 7	— 56
2	— 7	— 14	5	— 8	— 40	8	— 8	— 64
2	— 8	— 16	5	— 9	— 45	8	— 9	— 72
2	— 9	— 18	5	— 10	— 50	8	— 10	— 80
2	— 10	— 20						

3 ferd	1 on	3	6 ferd	1 on	6	9 ferd	1 on	9
3	— 2	— 6	6	— 2	— 12	9	— 2	— 18
3	— 3	— 9	6	— 3	— 18	9	— 3	— 27
3	— 4	— 12	6	— 4	— 24	9	— 4	— 36
3	— 5	— 15	6	— 5	— 30	9	— 5	— 45
3	— 6	— 18	6	— 6	— 36	9	— 6	— 54
3	— 7	— 21	6	— 7	— 42	9	— 7	— 63
3	— 8	— 24	6	— 8	— 48	9	— 8	— 72
3	— 9	— 27	6	— 9	— 54	9	— 9	— 81
3	— 10	— 30	6	— 10	— 60	9	— 10	— 90

4 ferd	1 on	4	7 ferd	1 on	7	10 ferd	1 on	10
4	— 2	— 8	7	— 2	— 14	10	— 2	— 20
4	— 3	— 12	7	— 3	— 21	10	— 3	— 30
4	— 4	— 16	7	— 4	— 28	10	— 4	— 40
4	— 5	— 20	7	— 5	— 35	10	— 5	— 50
4	— 6	— 24	7	— 6	— 42	10	— 6	— 60
4	— 7	— 28	7	— 7	— 49	10	— 7	— 70
4	— 8	— 32	7	— 8	— 56	10	— 8	— 80
4	— 9	— 36	7	— 9	— 63	10	— 9	— 90
4	— 10	— 40	7	— 10	— 70	10	— 10	— 100

